

Kézdi Imola

Miniallűrök

Koinónia • 2021

Hűvös

hűvös, csüggedt köd
permetezi arcunk.
adtunk s elvettünk
egymástól
forrót, rideget.
rajongsz
a hideg színekért?
kékre fagyott
szerelemmel
kötök neked
sálat, kesztyűt,
pulóvert és
kompromisszumokat.

Álmaid

nyitott szemmel alszom.
álmaid sötétpuha
árnyékot vetnek
hanyatt
homlokomra.
nyakamba borul a
szigorúan hátrafésült
szerelem.
most menj,
hagyj magunkra,
csak álmaid ne vidd el!
bennük járok-kelek,
becézlek.

Apró köszív

apró köszívet
rendeltem
az interneten.
gyorsan
túl leszek
operáción s
tengeren.
amikor megnő
a kő a mellkasomban,
kihordlak alatta.
világra hozlak,
hogy egymás
torkának eshessünk
boldogan,
újra és újra.

Bened

addig
tartottad
csak
bennem
a lelket,
amíg
bened
tartottam
a lelkeim.

A varjaknak

a varjaknak adlak.
neveljenek azok.
fátylat varjak-e,
vagy szemfedőt?
ember már nem
lehet belőled.
varjúvá változó,
szép királyfim.
szeretlek.
túl sokat kínlódunk.
gyomrunk s belünk
ott óbégat már
a fák hegyén.
mi mindig kilógunk
a sírból.

Látod?

látod, felem,
szemeiddel?
megteremténk
egymást,
tüzes vágyat éve,
izzó szerelmet
prédikálva.
belobbantunk,
majd kiégtünk.
lettünk
por és kamu.